18/10/2018

Патријарси Јован и Иринеј на Косову и Метохији

Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј и Његово Блаженство Патријарх антиохијски и свега Истока г. Јован X посетили су древно седиште Српске Православне Цркве, манастир Пећку Патријаршију. У топлом обраћању високом госту, Свјатјејши је укратко изнео историјат Пећке Патријаршије и приближио дешавања из даље и ближе српске историје која су довела до егзодуса српског народа из јужне српске покрајине.

Говорећи о данашњем животу Срба у покрајини, патријарх Иринеј је истакао да се “све чини са намером да се Срби не би вратили на своја огњишта”. -Манастири који нису порушени су нада нашег народа да ће се вратити некада на ове просторе, рекао је између осталог патријарх Иринеј.

Његово Блаженство Патријарх антиохијски и свега Истока г. Јован X исказао је своја најдубља осећања поводом доласка у вековно седиште Српске Цркве. -Ви сте Црква светитеља, Црква која воли Господа до краја, рекао је шредстојатељ Антиохијске Цркве и истакао “да се осећа као да је у храму у граду Антиохији”, јер га Пећки трон подсећа управо на то свето место. -Наше

Цркве су Цркве мучeништва и ми треба да чувамо нашу свету земљу, наше манастире и цркве, што смо учили од наших отаца и праотаца, рекао је патријарх Јован. -Ова посета је глас истине и вере и показатељ љубави између наших Цркава, подвукао је Патријарх антиохијски Јован.

Поглаваре Антиохијске Патријаршије и Српске Православне Цркве у манастиру Високи Дечани свечано су дочекали Преосвећени Епископ рашко-призренски г. Теодосије, игуман дечански аримандрит Сава и многобројно свештенство и свештеномонаштво Епархије рашко-призренске. Патријарси су се поклонили моштима Светог краља Стефана Дечанског, ктитора и небеског заштитиника Високих Дечана.

-Наши средњовековни владари су управо на овим просторима подизали пред Богом наше најславније манастире као своје задужбине – знак завета који је наш верни народ потврдио на Косову и Метохији и запечатио мученичким страдањем од 1389. године до данас, рекао је владика Теодосије у поздравном слову. Он је упознао патријарха Јована са нападима на српске светиње и страдањима у последње две деценије и подвукао да и поред свега српски народ остаје и опстаје у веома тешким условима и окружењу. -Наше светиње стално нас подсећају ко смо били, шта јесмо и шта треба да останемо како бисмо се сачували као народ Божји, рекао је између осталог епископ Теодосије. Владика је драгом госту, као израз љубави и благодарности, у име свештенства, монаштва и верног народа Епархије рашко-призренске поклонио крст часни “који је хришћанима не само страдање већ и знак обнове и васкрсења” и монографију *Задужбине Косова и Метохије – историјско, културно и духовно наслеђе српског народа*.

Патријарх антиохијски и свега Истока г. Јован заблагодарио је свима сабранима и истакао да је крст пут страдања и мучeништва који живе и Српска и Антиохијска Црква, “али да нас управо крст води ка Васкрсењу”. -Ми смо синови Васкрсења и наш Господ који је победио смрт даје нам снагу да се не плашимо и будемо јаки, рекао је патријарх Јован. Преневши изразе љубави и молитве из срца браће и сестара из древне Антиохије, Патријарх је истакао да “ми као Православни, као једна Црква, морамо бити један глас у овом таласу проблема у свету и поред искушења која се дешавају посебно током последња два дана”. -Због тога што имамо велике заједничке ране, увек ћемо бити глас мира и даће Бог да земље које су јаке, дају мир свим осталим земљама, рекао је патријарх Јован. Он је епископу Теодосију подарио посебни ручно израђени ковчег за чување светих моштију угодника Божјих. Речи Пптријарха Јована преводио је архимандрит Прокопије (Тајар),

докторанд на Православном богословском факултету Универзитета у Београду.

У пратњи поглавара Антиохијске Патријаршије и Српске Православне Цркве налазе се Високопреосвећени Митрополити Акре г. Василије и Њујорка и Северне Америке г. Јосиф, Преосвећени Епископи шумадијски г. Јован и мохачки г. Исихије, као и чланови посланства Антиохијске Цркве: архимандрити Прокопије, Партеније и Алексије, ђакон Георгије Јаков и јерођакон Јован.